Herremand og Tater.

Fortælling af

Carit Etlar.

(Fortsat.)

„Det er Hennings Plejeforældre," svarede Gylding noget forlegen. „Høfest tilige Folk, du! — Manden er Raadmand og er meget anset i Vejle. — Jeg maatte nødt til at bede dem med. Henning gav mig ingen Fred."

„Og hvor tænker du at gjøre af dem alle og hvem vil du faa til at sidde ved deres Side? Det er et rart Selskab, du vil have sammen paa din Gaard, Skøjere og Snedkere. Kommer der flere af den Slags Mennesker, saa kan det blive morsomt."

Medens denne Samtale fandt Sted, havde Søren af Vognen og glattede Folderne paa sin Husfrus Kjole. Derefter tog han hende ved Haanden og gik hen til Gylding. Idet de kom, vendte Skram sig om Ryggen.

„Guds Fred og Goddag, naadige Herre!" sagde Snedkeren. „Først og fremmest vor Tak, fordi I viste os den Ære at indbyde os; dernæst min Undskyldning, fordi vi kommer før tilbe."

„Her behøves ingen Undskyldning, Raadmand," sagde Gylding, „I kommer saa nok."

Mads Skram gav sig til at fløjte, bevendig med Ryggen vendt mod Søren; han havde hidtil endnu ikke værdiget ham et Blik.

„I Dag holder Henning altsaa Fest," hviskede Søren Graa. „Alting føjer sig for ham, Lykken rækker ham Haand, Velsignelsen ser der paa. Saadan skal det være."

„Ja, sidst vi taltes ved, vilde han gifte sig, i Dag er han ikke kommen videre end til at trolove sig, men det er rigtignok den feste Datter af rige Mads Sønderho Skram, ham der staar der."

„Mads Sønderho Skram," gjentog Søren.

„Ja, det er mit Navn, hvad saa vidre?" sagde Mads Skram, idet han vendte sig mod Snedkeren med begge Hænder i Lommen og med alt det Overmod, et Blik er i Stand til at udtrykke. „Hvad saa videre, spørger jeg?"

Søren betragtede Adelsmanden et Øjeblik i Tavshed, derpaa smilede han og svarede:

„Saa skal jeg fortælle jer en Historie, naadige Herre."

„Hvad Djævelen kommer mig eders Historie ved."

„Det kan I først bedømme, naar I har hørt den," svarede Søren og vedblev: „Den Gang Henning var lille, havde han ingen bedre Opdrager end mig. Naar jeg om Dagen fik bragt min Gjerning til Ende, sad han paa mit Knæ, mens jeg læste for han af Krøniken, om hvad stort og mandigt Danmarks bedste Mænd havde virket for Landet og dets Hæder. En Aften læste vi saa om Skrams Slægt, det falder mig netop ind i Dag. Da lysnede det i Drengens Ansigt, og hans Øjne blev store og runde. „Fatter! Fatter!" sagde han og slog sine Hænder sammen, „kunde jeg blive til en Mand som han, saa var der noget at leve og dø for." — Se, naadige Herre! en Mand som Skram kunde nu Henning aldrig blive, men i Aften troede han sig dog med en af Slægtens Bedre."

Skrams overmodige Mine forsvandt, medens Søren talte, Snekerens Ord syntes at forvandle ham, han nikkede godmodig og svarede:

„I er vist en skikkelig Mand, og det mere end I mener om mig i dette Øjeblik. Der er min Haand! — naa tag den!"

Men Snedkeren tog ikke Herremandens fremstrakte Haand, han krydsede sine Arme over Brystet, smilede saa og sagde:

„Nej, naadige Herre! Saa er der ikke Dere tilbage."

Enevold Gylding betragtede vekselvis Snedkeren og Adelsmanden, han kunde ikke fatte det ringeste, af hvad her foregik.

„Det kom der ud af, at jeg gav efter for Hennings Bønner," hviskede han til Skram. „De Mennesker hører ikke hjemme blandt os, de har ingen Levemaade."

„Nej! de har ingen Levemaade," gentog Skram.

„Du indser nok, at du maa bære lidt over med dem, kjære Svoger Mads."

„Du indser nok, at du er en stor Tosse, kjære Svoger Enevold. Hvad Fanden skal jeg bære over med? Den Snedker der har jo teet sig langt bedre end jeg. Begriber du ikke det?"

Under disse Ytringer var Henning kommen til Syne paa Trappen, han ilede ned til Søren, hilste ham, derpaa omfangede han begge Arme om Snedkerkonens Hals, trykkede hende til sit Bryst og hviskede:

„Moder! Moder! hvordan gaar det Else?"

Snedkerkonens Øjne blev vaade, medens hun betragtede Henning, og sagde:

„Vil du bare lade være at tale om Else i Dag; hende gaar det som de Blomster, hun stikker dig i denne lille Æske." Med disse Ord rakte hun ham Sørens Gave.

„Vi ventede paa jer med Middagsmaaden, saa længe vi kunde," sagde Hr. Enevold, da han havde ført sine Gæster ind i Stuen, „da I ikke kom, satte vi os til at spise, men jeg skal lade dække et Bord til jer herinde."

Søren og hans Hustru blev nu forestillede for de tilstedeværende. Han bemærkede ikke de spottende Smil og de nedladende Blik, de var Gjenstand for, ikke heller, at man undgik deres Nærhed, saa at der, saasnart Gylding havde nævnt dem, blev en tom Plads mellem dem og de øvrige. En Sag af langt større Betydning fængslede i dette Øjeblik alle Snedkerens Tanker.

„Motter," hviskede han, „lad mig se, du holder Ryggen brav mod Væggen, der er sprungen to Hægter i din Kjole, saa at alt dit Undertøj stikker frem."

Snedkerkonen lod ikke til at tage sig dette Uheld saa nær som Manden. Hun fik heller ikke Tid til Svar. I samme Øjeblik førte Henning Fru Gylding hen til hende.

„Naa! I er altsaa Hennings ny Moder," sagde hun, „saadan ser I ud — min Mand raadede mig under Vejs til at være varsom med at byde en adelig Frue Haanden, formedelst vor ringe Stand. Eder vil jeg alligevel række dem begge to og takke og velsigne jer for alt det gode, I lod min Dreng finde, siden I tog ham bort fra mig. Jo, han har fortalt mig det altsammen, og nu ser jeg, det maa være sandt, for saadant et Ansigt som eders kan ikke lyve. Eders Mand gav ham et stort Navn og rige Kaar, I lagde ham op til eders Hjerte og tørrede Taaren af hans Øjne. Jeg tror, han trænger mere til det sidste end til det første."

Og nu glemte Snedkerkonen, at der var sprunget to Hægter i hendes Kjole, ligesom Fru Gylding glemte den Afstand, Verdens Mening havde dannet imellem dem. Hun tog mod de fremrakte Hænder, trykkede dem, beholdt dem i sine og fortalte om al den Lykke, der var givet hende med Henning.

„Du indser da vel, at jeg var nødt til at lade dække til de Mennesker herinde i den lille Stue?" hviskede Hr. Enevold til Henning. „Der er ingen, som vil have med dem at bestille, og jeg maa ogsaa tage lidt Hensyn til mine andre Gæster."

„Kjære Fader har Ret som altid," svarede Henning. „Det gjør ikke det allermindste, hvor Bordet blev dækket, for nu sætter jeg mig hen til dem, og hvis ingen af de andre vil tale med dem, saa vil jeg det, thi, som Fader siger, man maa tage Hensyn til, at jeg skylder de to mere end alle andre."

Dermed gik han hen til Snedkeren og satte sig ved hans Side. Enevold Gylding blev staaende inden for den næste Dør; alt syntes at sammensværge sig imod ham denne Eftermiddag. Mads Skram kom leende hen til ham.

„Naa, hvad er der nu i Vejen?" spurgte han, „siden du staar der og slaar Krøller paa Panden."

„Jeg har vel Lov til at ærgre mig," svarede Hr. Enevold. „Der sidder nu Henning og smidsker for de Snedkerfolk, som om der ikke var andre Mennesker til Stede paa Gaarden."

„Ja, jeg ser det nok, men hvad angaar det dig?"

„Jo, for saa vidt at det vil komme til at gaa ud over mig, og at jeg i Forvejen ved, at du giver dig til at stænde derover, som du plejer, men jeg vil lade dig vide, at det ikke er min Skyld, og nu gaar jeg hen og kalder baade min Hustru og Henning bort fra dem."

„Lad mig hellere gjøre det," sagde Skram. „Kom, saa skal du se, hvordan jeg bærer mig ad."

Med disse Ord gik han ind i det næste Værelse. Enevold blev staaende. Flere af Gjæsterne samlede sig i Døren, som om de anede det Optrin, der nu forestod.

Da Skram kom hen til Bordet, hvor Henning talte med Snedkeren, og Fru Gylding med hans Hustru, han blev staaende nogle Øjeblikke og lyttede til deres Samtale. Af og til skottede han hen til Enevold, der besvarede hans Blik med en ynkelig, modfalden Mine, som om han vilde bede om Skaansel. Derefter satte Skram sig ned ved Bordet og sagde:

„I drikker ikke til Maden, Raadmand Søren!"

„Jeg har alt drukket," var Svaret.

„Et Bæger endnu! Vinen er god, det lover jeg for; den er bleven gammel i min egen Kælder." (Forts.)

Smæld og Smuld.

Paa Jagten. — Men hvad er dog det? Den unge Læge fra Kjøbstaden skyder jo den ene af vore Klappere efter den anden!

— Naa ja, han maa jo sørge for at skaffe sig nogle Patienter.

[illegible] Gift, opbygger Systemet. Forlanger De mere? De Witts Sarsaparilla er paalidelig.— M. Sjøholm.

Fra Fælleden. Sergenten: Det er forfærdeligt, som De tramper, 48! Man skulde tro, at De havde spændt Elefantfødder paa Deres Kalveben!

Kjøn Hudfarve, klare Øjne, godt Naadedræt, god Appetit, kraftigt Legeme, rent Blod og god Helbred følger Brugen af De Witts Sarsaparilla. Sælges af Sjøholm.

Et Vidunder. Moderen: Min Datter har faaet en ganske simpel Opdragelse. Hun kan ikke spille Klaver, men hun koger brillant!

En Herre: Det er jo en sand Vidunderpige! De skulde virkelig foretage en Rundrejse gjennem Europa og Amerika med hende.

Beggs Hoste-Sirup bør vundet sin Renome ganske paa dens egne Meriter. Den er lige saa virksom i et Tilfælde af rodfæstet Hoste, som i en frisk Forkjølelse, da den øjeblikkelig lindrer Hosten, saaledes at Lungerne og Luftrørene ikke tirres af stadig Hosten, og de derved lindres for Saarhed. Sælges af M. Sjøholm, Apotheker, Dannebrog, Nebr.

Musikalske Logerende. — Naa, Madam Hansen, har De faaet lejet begge Deres Værelser ud?

— Jo, men tænk Dem, Madam Svendsen, jeg har faaet bare Musikantere. Med den ene kan det nok gaa an, for han slaar Tromme, men det gjør han da ikke hjemme, hvorimod den anden blæser Basun saa lang Dagen er, lige som til en Begravelse, men den tredie er jeg gaaet fløjten med en hel Maaneds Løje!

De Witts Little Early Risers kvalmer aldrig. Milde, men sikre; hjælper heller end tvinger. Bedste lille Pille mod Hovedværk, kronisk Svindsel og Uforbøjelighed.— M. Sjøholm.

Da det regnede. Baron Knaldberg: Stadig Regn, Synbflod, afskyelig Sæson!

Frk. Brun: Sig ikke det, min Herre. Faer forstaar sig nøje paa Vejrforhold, og han lever sig særdeles meget af denne Sæson. —

Baronen (forbauset): Saa — undskyld min Frøken — saa er Deres Hr. Fader maaske — Paraplyfabrikant?

Første Børsspekulant: Hvad raader Du mig til at kjøbe.

Anden do.: En Paraply.

Katarrh, Hovedpine, Gigt og fleste Sygdomme stammer fra urent Blod. Rens, forbedre ved De Witts Sarsaparilla. Gjenvunden Helbred.—M. Sjøholm.

Ved Eksamen. Prof.: Hvilken er den bedste Isolator?

Kand. (en mager, bleg Student): Fattigdommen!

Det er lykkedes mig at erholde Agenturet for Beggs „Little Giant"-Piller og øvrige Familiemediciner. Disse Piller svarer fuldstændigt til Navnet; kraftige, dog saa milde og behagelige, at ingen føler nogen Ubehagelighed ved deres Virkning. Blot een Pille hver Dosis, og 40 Piller i en Pakke, nok til at vare en ordinær Familie i et Aar.—Apotheker Sjøholm, Dannebrog, Nebr.

Skuffelse. Justitsraadinde (rasende): Vil De bare tænke Dem! Nu har jeg i et helt Aar gjort alt for at behage denne rige, lunefulde Ungkarl Brandt, fordi jeg troede, at han skulde gifte mit Clara, og da jeg ved, at han er en rigtig Lækkermund, saa afstod jeg ham endog vores Kokkepige, der er overordentlig dygtig. Og hvad gjør saa det Uhyre af en Millionær? Han gifter sig med Kokkepigen!

Lykkelige Hosekræmmere.

(Hosekræmmere er et gjængse Navn for Staten Indianas Befolkning). Postmester Trimmons i Adaville, Ind., skriver: „Electric Bitters har gjort mere for mig end alle andre Mediciner tilsammen, for min Nyre- og Leversygdom." Farmeren John Leslie, samme Steds skriver: „Fandt Electric Bitters at være bedste Nyre- og Levermedicin; gjorde mig til en ny Mand." Kjmb. Gardner i samme By skriver: „Electric Bitters er just Tingen for den svage Mand, der ej bryder sig om enten han lever eller dør. Jeg fandt Styrke, Appetit og følte som jeg havde faaet en ny Kontrakt paa Livet. Kun 50 Cts. Flasken hos Apotheker Sjøholm, Dannebrog. 2.

Opmuntring.

Med Tryghed kan man sige, at for Tiden er ingen Familiemedicin brugt mellem Skandinaverne i en saadan Udstrækning, som Dr. Peters Kuriko, og af denne Kjendsgjerning kan man ligesaa trygt uddrage den Slutning, at Medicinen maa give fuldstændig Tilfredshed, thi ellers vilde næppe mange Flasker blive solgte paa den Maade som sker. Som før berørt sælges Medicinen nemlig udelukkende gjennem hans egne Agenter, der hovedsagelig afhænge af de Anbefalinger, de erholde fra Folk, som have prøvet Medicinerne, for at kunne udstrække sin Omsætning. I den Grad tilfredse og taknemmelige er imidlertid de allerfleste, som have brugt Dr. Fahrneys Lægemidler, at de ikke alene anbefaler dem til sine Naboer og Venner og paa den Maade holde Agenterne i Travlhed med at bestille Medicin fra Doktoren, men ogsaa skrive et stort Antal Breve til ham direkte. Blandt disse vil vi ikke nægte os Fornøjelsen af denne Gang at aftrykke et, nemlig fra **Rev. O. J. Kafa,** Wallingford, Iowa, dateret 30te Marts 1891, hvori han siger. „Med Glæde vil gjerne offentlig anbefale Dr. Peters Kuriko. Jeg led af en særdeles daarlig Fordøjelse samt af et Par deraf følgende Sygdomme. Jeg har nu brugt to Flasker i det hele. Jeg fandt Lindring efterat den første Flaske var opbrugt og efterat have tømt en halv Flaske til, var jeg frisk. Min fulde og faste Overbevisning er, at Kuriko bør findes i ethvert Hjem; thi den vil spare store Doktorregninger og andre Bekostninger. Hvis De ønsker det, kan jeg skaffe Dem Anbefalinger fra **Alle** her i mit Nabolag, som har kjøbt og brugt Medicinen. Om dens gode Virkninger og gavnlige Indflydelse er jeg overbevist, og vil gjøre alt jeg kan for at udbrede Kjendskab til den.

Venligst, Deres

J. O. Kafa,

N. Ev. Luth. Pastor."

Forklaring. Et Medlem af en Vegetarianerklub blev overrasket mens han var i Færd med at fortære en Bøf. Da Formanden bebrejdede ham, at han som Vegetarianer spiste Kjød, svarede han: Jeg holder mig til Bibelen, der siger: „Alt Kjød er Græs!"

[illegible] Witts Little Early Risers. Ypperlige for Hovedsvimmel og Hovedpine. — M. Sjøholm.

Talent for Scenen. Direktøren: De vil være Skuespiller? Saa maa de først aflægge en Prøve paa Deres Talent som saadan.

Aspiranten: Maa jeg bede Hr. Direktøren om et Forskud!

Det er Modet nu at tage De Witts Little Early Risers mod Lever- og Mavesyge. De er smaa, men knusende gode. —M. Sjøholm.

Gaadens Løsning. Gjæsten (gnaven): Hør, Opvarter, Portionerne bliver bestandig mindre her i Restavrationen. Hidtil har jeg altid faaet to Stykker Steg, men i Dag er der kun et.

Opvarteren (kastende et Blik paa Tallerkenen): Ja, virkelig, Kokkepigen har glemt at skjære Stykket over i to Dele.

Bliver Føden sur paa Maven, er det galt med Fordøjelsen. De Witts Little Early Risers kurerer. Berømte Piller, slaar aldrig fejl.—M. Sjøholm.

— Enung Ægtemand, som med sit skæglose Ansigt gjorde et næsten drengeagtigt Indtryk, mødte hos Klokkeren for at anmælde sit første Barns Fødsel. Den gamle Klokker klappede ham paa Kinden og sagde: „Ja, det er godt nok, min lille Ven, men gaa hjem til din Fader og sig, at han maa komme selv!"

Livets Hemmeligheder er Titelen paa en meget net illustreret Bog paa 64 Sider udgivet af Dr. Lucas private Dispensary. Den indeholder hvad Enhver burde vide, og giver letfattelige Regler for Helbredens Bevarelse. En ny revideret Udgave har forladt Pressen og udsommes hurtigt. Skriv efter et Eksemplar førend de alle ere udsendte. Sendes frit. Se Avertissementet.

Opmærksomheden henledes atter paa, at af alle de Læger som averterer sig for Behandling af kroniske og private Sygdomme, er Dr. R. Rosenberg Co., 41 S. Clark Str., Chicago, den eneste skandinaviske Anstalt, og følgelig de eneste som ere istand til selv at læse, forstaa og besvare Patienters Breve paa deres eget Sprog. Alle andre maa benytte Oversættere, hvilket kan lede til mange store Fejltagelser. Derhos anses Dr. Rosenberg Co. for en af Amerikas bedste Lægeanstalter for de Slags Sygdomme de avertere. Dr. Rosenbergs to udmærkede Bøger, „Ungdommens Raadgiver" og „Lægebog for Enhver" sendes frit, naar Frimærker indlægges. Se Avertissementet.

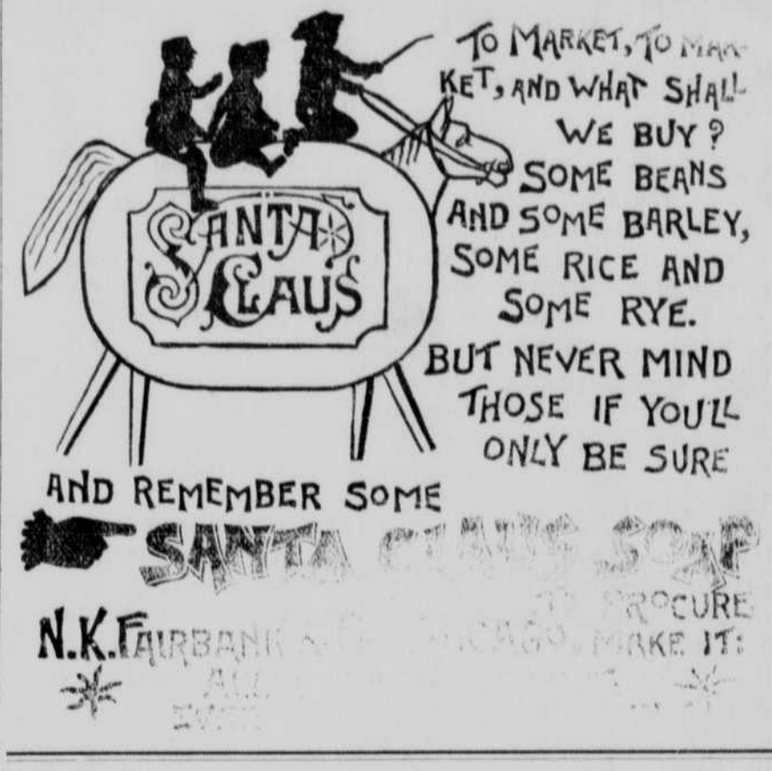

SOMMER-DRAGTER

for Mænd og Drenge haves i storste Lager, mest moderne Snit og bedste Kvatitet hos

SHANSTROM, St. Paul.

ATLANTIC HOTEL.

Tre Blocks fra U. P. og B. & M. Depoter,

607, 609, 611 South 10. Street.

Dette blandt Skandinaver velbekjendte og velrenomerede storste Danske Hotel i Amerika tilbyder ankommende Landsmænd et hyggeligt Hjem

for $1.00 til $1.50 for Kost og Logis pr. Dag.

Hans Theilgaard, (Tidl. Gjer af Hotel Danmark i Chicago) Omaha Nebr.

Eneste Danske Hotel i Omaha, der har specielle Bekvemmeligheder for Familier.

Saloon & Billard.

ALLAN LINIEN BILLETTER TIL LAVESTE PRISER —fra eller til— NORGE, SVERIGE, DANMARK eller FINLAND. Money Orders til Salgs.

Kongelige Post-Dampskibe.

For videre Oplysning henvende man sig til Linjens Lokal-Agenter eller til

ALLAN & CO., Gen. West. Agts, 112 La Salle St., CHICAGO.

Lucas PRIVATE DISPENSARY.

68 RANDOLPH ST., CHICAGO, ILL.

Bestyreren er Graduat med bedste Karakter fra Rush og Bennett Medical Colleges i Chicago og har i adskillige Aar udelukkende befattet sig med Behandling og Helbredelse af

private, nervøse og kroniske Sygdomme.

Tusinder unge Mænd og Kvinder frelst fra en tidlig Grav har gjenvundet sin Livskraft og opnaaet den Glæde at blive Fædre.

Tab af Manddom, Nervesvækkelse, udtømt Livskraft, forvirrede Begreber, Affald for Tid, tabt Energi, Tab i Vægt, Vanebrot og Uformuenhed — alt er Følger af ungdommelig Letsindighed og Udskejelser. Muligens er De i første Stadium, maaske kun paa, at De hurtigt nærmer Dem det sidste. Lad ikke falsk Stolthed eller Beskedenhed hindre Dem i at give Kjøb Lucas Dispensary. Mangen begavet ung Mand har ladet sin Sygdom faa frit Spillerum, indtil Fremtiden har forgrovet ham Forstanden og Livet. Husk: Opsættelse er farlig.

Smitsomme Sygdomme, saasom Syfilis med Bylder i Hals, Næse, Ben og Led af Haar, Tilvæxt, Sammenvoxninger ved uren Omgang.

Vi ikke alene give øjeblikkelig Lindring, men fuldstændig Kur, og vi garanterer at betale $500 for ethvert Tilfælde af private Sygdomme, som vi paatager os og feiler at kurere. Alle Underhandlinger og Breve absolut hemmelige. Medicinen pakkes saaledes, at det ikke gætter Opsat og sendes pr. Expreß, naar fuld Beskrivelse af Sygdommen gives; dog foretrækkes et personligt Besøg i ethvert Tilfælde. Consultation fri. Send Frimærke for Spørgsmaalsliste.

Frit! „Livets Hemmeligheder."

En privat Raadgiver for dem som agte at indgaa i Ægteskab, og for Mænd som lider af private, nervøse eller kroniske Sygdomme, sendes frit pr. Expreß ved Modtagelsen af 10 Cents.

DR. L. R. WILLIAMS, Med. Supt., 68 RANDOLPH ST., CHICAGO.

DR. N. ROSENBERG CO.,

41 S. Clark Street, Chicago, Ill.,

inkorporeret under Staten Illinois Love, har existeret i nogle og tre dive Aar, og er **den eneste skandinaviske Lægeanstalt i Amerika,** som har gjort Behandling og Kur af **kroniske og private** Sygdomme til specielt Fag, og er istand til at tale og brevveksle med norske og danske Patienter **paa deres eget Sprog.**

Dueltig Behandling, ubrødelig Taushed, den yderste [illegible] **Nutidens bedste og kraftigste Mediciner og billig Betaling er hvad vore Patienter** [illegible] **enhver Tid med Sikkerhed kan gjøre Regning paa.**

Kroniske Sygdomme, saasom **Rheumatisme** og **Gigt, Brystsygdomme, Leversygdomme, Dyspepsia** eller **daarlig Fordøjelse, Diarhoe, nervøs Svækkelse, Hovedpine, Synsvaghed, Tab af Hukommelse, forvirrede Tanker, nedtrykt Sindsstemning, urent Blod, Skrofler eller Kjertelsyge, Rosen, Ormesygdom, Udslet,** kort alle **kroniske Sygdomme,** behandles med stort Held.

Kvindessygdomme af ethvert Slags, saasom **almindelig Svækkelse, Nervøsvaghed, Underlivsuordener, uregelmæssig Menstruation, Leucorrhoea, Rygsmerter** og hvilkensomhelst Sygdom **eiendommelig for Kvinder,** behandles med den yderste Omsorg, og kureres i mange Tilfælde hvor andre Læger har feilet.

Private Sygdomme forsaarsagede af Ungdoms-Udsvævelser, **unaturlige Vaner** med alle deres forfærdelige Følger, saasom **Slappelse, Tab af Manddom** og **Livskraft, Ulyst hos Mand og Kvinde, uskikket til Forretning, unaturlige Udtømmelser, Nyre- og Blære-Sygdomme, svag Ryg,** smertefuld **Urinladning,** behandles hurtigt, og i **ydeste Taushed** ved sikre og ufeilbarlige Midler, **udsendte af andre herværende Læger.** Undgaa averterende Kvaksalvere med deres Pamphleter og Skrifter, som kun er Bedragerі og Svindel, anlagt paa at trække Penge af godtroende Folk, og henvender Eder med fuld Tillid til os, som paa kort Tid og med usvigelig Sikkerhed vil bringe Sundhed og Livskraft tilbage. Mediciner sendes overalt med stor Omsorg og i **ydeste Hemmelighed.**

Lægebog for Enhver, en af os udgivet Bog paa 132 Sider giver en fuld Beskrivelse af Menneskelegemet og dettes forskjellige Organer, de almindeligst forekommende kroniske Sygdomme, deres Forebyggelse og Kur. Sendes frit til Enhver ved Modtagelsen af et 2 Cents Frimærke.

Ungdommens Raadgiver, en anden Bog paa 40 Sider, fremstiller hemmelige Synder og deres Følger, omhandler alle private Sygdomme, Ungdoms-Udsvævelser og deres Følger etc., og burde læses af alle unge Mænd. Sendes frit i forseglet Omslag ved Modtagelsen af 4 Cents i Frimærker.

Kontortid: Hverdage 10—4; Helligdage 10—1. Breve kunne skrives **med fuld Tillid og Fortrolighed,** da deres Indhold paa det strengeste holdes hemmeligt. **Alle Breve adresseres**

Dr. N. Rosenberg Co., 41 South Clark Street, Chicago, Ill.